

Dosarul nr. 2ra-730/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud.: V.Suruceanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N.Simciuc, I.Cotruță, I.Țurcan)

Î N C H E I E R E

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ion Cioinac,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Cioinac
împotriva Grădiniței de Copii „Garofița” și Primăriei comunei Mingir, raionul
Hîncești cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție,
încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea compensației în locul
restabilirii în funcție și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost admise apelurile declarate de către Ion Cionac și Primăria comunei Mingir,
raionul Hîncești, a fost casată hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul
Central și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiune depusă de către Ion Cioinac a
fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2018, Ion Cioinac a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Grădiniței de Copii „Garofița” și Primăriei com. Mingir, raionul Hîncești cu privire la
anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru
absența forțată de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii în funcție și
repararea prejudiciului moral.

Reclamantul în motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 45 din 1 iunie 2010
a fost angajat la Grădinița de Copii „Garofița” în funcție de muncitor al clădirii pe un
termen nedeterminat cu regimul de muncă, ora 08:00 - 17:00, cu îndeplinirea lucrărilor
de electricitate.

Ion Cioinac a susținut că la 1 noiembrie 2011, în temeiul ordinului nr. 102 a fost
angajat la Grădinița de Copii „Garofița” în funcție de operator la cazangeria de gaze
naturale.

A relatat că în baza ordinului angajatorului nr.10 din 26 ianuarie 2018 a fost concediat din funcția de operator la cazangeria de gaze naturale și din funcția de muncitor al clădirii în temeiul art. 86 alin.(1) lit. h) și lit. p) Codul Muncii.

Reclamantul a specificat că nu este de acord cu ordinul de concediere, îl consideră ilegal și neîntemeiat, care urmează a fi anulat cu restabilirea în funcția de operator în cazangeria cu gaza naturale.

Ion Cioinac prin cererea de chemare în judecată și prin cererea de concretizare a cerințelor, a solicitat anularea ordinului nr.10 din 26 ianuarie 2018, prin care a fost concediat din funcția de operator de cazane-gaze naturale și muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii; restabilirea lui în funcția de operator de cazane-gaze naturale în cazangeria Grădiniței de Copii „Garofița”; încasarea de la Grădinița de Copii „Garofița” a salariului pentru absența forțată de la muncă din funcția de operator de cazane-gaze naturale, pentru perioada 26 ianuarie 2018 – 14 mai 2018, în sumă de 7 167,14 de lei, iar în locul restabilirii în funcția de muncitor, încasarea de la Grădinița de Copii „Garofița” a compensației în mărime de 5 salarii medii calculate pentru funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii, ce constituie suma de 3 789 de lei; încasarea de la Grădinița de Copii „Garofița” a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă din funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii, pe perioada 26 ianuarie 2018 până la 14 mai 2018 în suma de 2 621,43 de lei și încasarea de la Grădinița de Copii „Garofița” a prejudiciului moral pentru eliberarea nelegitimă din funcția de operator de cazane-gaze naturale și muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, acțiunea depusă de către Ion Cioinac a fost admisă parțial.

A fost anulat ordinul nr.10 din 26 ianuarie 2018 cu privire la concedierea lui Ion Cioinac din funcția de operator în cazangeria cu gaza naturale conform art.86 alin. (1) lit. h), p) Codul Muncii.

A fost restabilit Ion Cioinac, la serviciu în cadrul Grădiniței de Copii „Garofița” în funcția de operator în cazangeria cu gaza naturale.

S-a încasat de la Grădinița de Copii „Garofița” din comuna Mingir, raionul Hîncești în beneficiul lui Ion Cioinac suma de 7 892 de lei, cu titlu de prejudiciu pentru absență forțată de la serviciu pentru funcția de operator în cazangeria cu gaze naturale și suma de 3 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile lui Ion Cioinac au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat de la Grădinița de Copii „Garofița” suma de 326 de lei cu titlu de taxă de stat de la achitarea căreia a fost scutit Ion Cioinac.

La 25 mai 2018, Ion Cioinac a declarat apel împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central.

La 4 iunie 2018, Primăria com. Mingir, raionul Hîncești a declarat apel împotriva hotărârii din 21 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile declarate de către Ion Cionac și Primăria comunei Mingir, raionul Hîncești, a fost casată hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central din 21 mai 2018 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiune depusă de către Ion Cioinac a fost admisă parțial.

A fost anulat ordinul nr.10 din 26 ianuarie 2018, în partea concedierii lui Ion Cioinac din funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii în temeiul art.86 alin.(1) lit. p) Codul Muncii.

S-a încasat de la Grădinița de Copii „Garofița” în beneficiul lui Ion Cioinac salariul pentru absența forțată de la lucru pentru funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii la Grădinița de Copii „Garofița” pentru perioada de la 26 ianuarie 2018 până la 14 mai 2018 în sumă de 2 621,43 de lei.

S-a încasat de la Grădinița de Copii „Garofița” în beneficiul lui Ion Cioinac suma de 757,80 de lei cu titlu de eprejudiciu moral.

S-a încasat de la Grădinița de Copii „Garofița” în beneficiul lui Ion Cioinac compensația în mărime de 3 salarii medii în locul restabilirii la muncă în funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii la Grădinița de Copii „Garofița” în mărime de 2 273,40 de lei.

În rest, pretențiile lui Ion Cioinac se resping ca fiind neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut prevederile art. 86 alin. (1) lit. h) și p), 89 alin. (2), 90 alin. (3), (4) și 211¹ ale Codului muncii.

Instanța de apel având în susținere normele menționate supra, a constatat că la 18 ianuarie 2018, Ion Cioinac, exercitând funcția de operator în cazangeria cu gaza naturale, a lipsit de la serviciu mai mult de 4 ore consecutiv, ceea ce se încadrează în dispozițiile art. 86 alin. (1) lit. h) Codul Muncii, motiv pentru care pretențiile lui Ion Cioinac, în ceea ce privește anularea ordinului nr.10 din 26 ianuarie 2018, prin care a fost concediat din funcția de operator cazangeria cu gaze naturale sunt neîntemeiate și urmau a fi respinse de prima instanță.

În aceeași ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că Grădinița de Copii „Garofița”, în calitatea sa de angajator nu a prezentat probe pertinente, care confirmă că Ion Cioinac a încălcat grav, chiar și o singură dată, obligațiile de muncă. Or, cele indicate de angajator în ordinul de concediere: comportarea grosolană față de conducătoarea instituției (f.d.7); perturbarea activității în instituție, motivând că în cazangerie este scurgere de gaz, iar grupa operativă nu a depistat scurgere de gaze (f.d.7); neprezentarea specialiștilor de la filiala „Autoservice” Chișinău, sticlul cu programarea cazanelor și codul de pe perete, cu semnalul de alarmă (f.d.7); mințirea că pleacă acasă să mănânce și vine să oprească robinetul, dar nu a mai venit; strigăte și țipete în adresa lui Mircos Valerii, care era numit prin ordin de înlocuire în calitate de operator de gaze, pe perioada buletinului medical în care se afla cel de-al doilea operator dl Lupanciuc (f.d.8); constatarea de către specialiști a funcționalității cazanelor (f.d.8-9); conectarea mașinii de spălat automată la apă fierbinte, în urma cărui fapt mașina s-a defectat (f.d.9); schimbarea robinetului cu apă rece în apă caldă, în blocurile sanitare, în grupe, care au curs o perioadă de timp, motivând că specialiștii le-a unit greșit (f.d.9), nu constituie încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă.

Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că urmează a fi anulat ordinul nr.10 din 26 ianuarie 2018, în partea concedierii lui Ion Cioinac din funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii.

Astfel, în temeiul normei enunțate, la art.86 alin.(1) lit. p) Codul Muncii, Ion Cioinac nu putea fi concediat din funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii.

Finalmente, având în vedere că eliberarea lui Ion Cioinac din funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii a avut loc cu încălcarea prevederilor legale, iar în temeiul art. 90 Codul Muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

La fel, având în vedere că Ion Cioinac nu solicită restabilirea în funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii, s-a dispus încasarea de la Grădinița de Copii „Garofița” în beneficiul lui Ion Cioinac compensația în mărime de 3 salarii medii în locul restabilirii la muncă în funcția de muncitor la deservirea și reparația complexă a clădirii la Grădinița de Copii „Garofița” în mărime de 2 273,40 de lei.

La 19 februarie 2019, Ion Cioinac a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

A reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei.

Suplimentar a indicat că pentru a constatata absența de la muncă timp de 4 ore consecutive invocate în procesul-verbal nr. 9 din 18 ianuarie 2018, angajatorul nu a stabilit nemijlocit că s-a produs abaterea disciplinară, or, s-a indicat că salariatul de la ora 13:00 – 18 ianuarie 2018 și până dimineața, adică 19 ianuarie 2019 nu s-a prezentat la serviciu.

Mai mult, nu a fost solicitată explicația scrisă a salariatului în temeiul art. 208 alin. (1) Codul muncii.

Recurentul și-a întemeiat prezenta cerere de recurs în baza art.432 alin. (4) Cod de procedură civilă.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin referința din 12 aprilie 2019, Grădinița de Copii „Garofița” a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 19 februarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ion Cioinac în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ion Cioinac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale

specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Ion Cioinac.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Cioinac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva